

Шкільна стежина

Щомісячна газета Ємільчинської ЗОШ I-III ступенів №1

ВИПУСК №49

30 квітня 2014

Краса і духовність спасе світ

Пасха або Великдень - найбільше з християнських свят. Воно існує дуже давно, тому і звичаї його святкування сформовані не сьогодні, а багато століть тому.

Щороку, напередодні, ми випікаємо паски, фарбуємо яйця, складаємо великодній кошик. Опівночі

ідемо до церкви, аби все це посвятити. Серед освя-

друзів. Найголовніше - взяти з собою паску і крашанки. В той час, коли б'ємося яйцями, промовляємо: "Христос Воскрес", на що нам відповідатимуть: "Воістну Воскрес". Паска ж на столі вважається символом присутності Бога серед нас, тому і вона випікається багатою, смачною і не черствіє довго. Великодній понеділок - обливний понеділок. Хлопці обливають дівчат, за що ті зможуть їм "віддячити" у вівторок.

Учні нашої школи організували виставку домашніх писанок, яка відбулася у вівторок—середу після Великодня. Кожен клас створив власну композицію. Аж дух за-

на ньому теж висіли великодні яйця. Навіть робили цілі ком-

позиції з оригами. Окрім дерева життя, була і колиска життя. У багатьох класів,

як я вже говорила, можна було помітити техніку квілінга. Але в кожного він був зроблений по-особливому. Хтось робив крапельками, хтось листочками і квіточками, інший - трояндами та кружечками.

Учні школи з цікавістю розглядали творчі роботи школярів різних класів, тому що не всі знали, що українська писанка може бути такою багатою та різноманітною.

Духовна краса завжди була першоосновою життя українців.

Розмальовуючи яйця до Великодня, наші господині вкладали частинку своєї душі, мрій, побажань. Тому і красиво виглядає великодній кошик, який символізує перемогу життя над смертю. Тому в цей величний Великодній день душа християнина наповнюється світлом, радістю, надією.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Левченко Світлана, 8-Б

чених продуктів можна побачити і ковбаси, і овочі - все, що душа забажає. До речі, раніше люди до

корзини також клали маленьких баранчиків (з тіста або з чогось іншого). Вважалося, що тоді рік буде щасливим, а гос-

подарі матимуть хороший врожай. А в деяких селах, які

живуть за старими звичаями, кошики роблять не з лози, а з соломи. І от, прийшовши з церкви, хтось лягає спати, а комусь кортить вже швидше попоїсти. Адже це перший і єдиний день в році, коли з тебе не будуть глузувати, що ти наминаєш вночі. Наступного дня всі люди вирушатимуть в гості до рідних,

хоплювало від величезної кількості писанок. Думаю, їх вистачило б на всю школу.

Діти робили аплікації, малювали пла-

кати. З яєць робили навіть тваринки! Можна було помітити і мотанки (яйця, зроблені з дерева та обмотані нитками), що були прикрашені листочками і квітами. На столах були і дряпанки, і писанки, і крашанки, що прикрашались також квілінгом, бісером та крупами. Було досить багато виробів з тіста. Серед всіх експонатів виставки вирізнялося дерево життя,

Чорнобиль — чорний біль

Про що тепер розповісти нащадкам?
О, як в ту ніч співали солов'ї!
За мить єдину знищив "мирний атом"
Частину Української землі.

Як спалах зірки, розітнулось небо,
І над реактором здійнявся чорний дим.
Яку ж ти гіркоту принесла людям
Звізда, що називалася "полин".

Чорнобиль, чорний біль у матерів
у серці.
Що в полум'ї пожежі втратили синів.
Лунає чорний дзвін. Не забувайте,
люди!
Нехай не бачать ваші діти чорних
снів!

Шиманський Олексій, 6-А клас

Чорнобиль — чорний біль, гіркий спомин. Ніщо не віщувало біди тієї квітневої ночі 26 квітня 1986 року. Ця дата навіки закарбувалася чорним кольором у пам'яті українського народу. Зловісним спалахом розітнулася небо над Прип'яттю. Сталася аварія на четвертому блоці Чорнобильської АЕС. Почалася пожежа.

Молоді відважні пожежники першими прийняли на себе небезпеку, стали першими жертвами Чорнобильського лиха. Герої, які віддали своє життя в мирний час. Про це ніколи не можна забувати. Про аварію на ЧАЕС нагадують спустошені домівки, що дивляться на вулиці, порослі бур'янами, порожніми вибитими вікнами, поіржавілі дитячі гойдалки та каруселі, що ще пам'ятають веселий дитячий сміх. Прип'ять тепер — мертве місто, за колючим дротом—30 кілометрова зона. В саркофазі над четвертим блоком поховано недбалість людей, які мали б передбачити наслідки, коли закладали "мирний атом"

під колиски нащадків. Минуло вже 28 років. А в наших лісах і досі ростуть радіоактивні гриби та ягоди. Кількість хворих на лейкемію вимірюється тисячами. Про це не можна забувати. В переддень пам'яті Чорнобильської катастрофи наш 6-А клас не міг залишитись осторонь. Ми підготували куточок пам'яті "Чорнобиль — чорний біль, гіркий спомин". Учнями був проведений масовий захід, присвяче-

ний пам'яті Чорнобиля. Гости змогли оцінити наш виступ, під керівництвом класного керівника Марченко Людмили Сергіївни. Чорний дзвін лунає по всій Україні, лунає в пам'яті всіх людей. Слухайте, люди! Пам'ятайте, люди! Цього не можна забувати!

Шиманський Олексій, 6-А клас

Герої не вмирають

Споконвіку український народ славить безстрашних борців за щастя і волю. Усім відомо, що нещодавно масові протести проти корупції та беззаконня прокотилися по Україні. Завжди терплячі й мирні громадяни вийшли на вулицю відстояти свої права. Але ніхто не очікував, що в когось підніметься рука на неозброєний народ. Жертвами масової акції стали мирні люди. І Небесною сотнею назвали тих, хто віддав своє життя за щасливе майбутнє України, за кожного з

нас!

30 березня майже в усіх містах України відбулося вшановування пам'яті Небесної сотні. Не залишився байдужими 11-А клас Ємі-

льчинської ЗОШ №1. За ініціативою учнів була проведена виховна година «Вшановування пам'яті Небесної сотні». Школярі вшановували пам'ять Героїв хвилиною мовчання, розповіли про життєвий шлях окремих Героїв та зачитали

поезії сучасних письменників. Ніхто із присутніх не залишився байдужим. В усіх очі були наповнені смутком та болем, а у деякого й сльозами.

Зрозуміло, що ця виховна година мала певну мету: ми не повинні забувати своїх Героїв! Ми мусимо зробити все, щоб таке не повторилося, щоб герої не відправлялися на небеса передчасно, а трудилися на радість рідним та близьким мирно й щасливо.

Хочеться закінчити словами Т.Г.Шевченка:

Борітеся – поборете!
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава.
І воля святая!

Мартинюк Діана, 11-А клас

Паркан думок “Дружна родина – гарна країна!”

Макаренко писав: “Педагогіка—це майстерня, а психологія— інструмент, яким там працюють”.

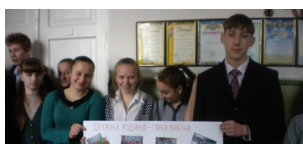
Уже стало доброю традицією проведення тижня психології у школі. Тиждень із психології організовується з меншою реалізацією психологічного

супроводу, розширення і поглиблення знань учнів з психології, розвитку в них інтересу до цієї науки, збагачення знань про внутрішній світ власної особистості та особистості інших людей, прагнення до самопізнання, розкриття творчого потенціалу школярів, створення позитивного емоційного настрою.

В цьому році ми обрали тему “Дружна родина — гарна країна!”. Учні разом із класними керівниками виготовили стінгазети та поділилися своїми думками про родину, сім’ю, країну, в якій вони навчаються, живуть та мріють. Вислухавши кожного з них, ми створили різноманітний паркан думок:

- “Без сім’ї немає щастя на зем-

п а н у є
мир і злаго-
да, вза-

єморозуміння й повага, кохання і вірність, теплота і затишок. Стосунки, які в ній складаються, ми не тільки проносимо через усе своє життя, вони нас виховують, навчають.

- “Від родини йде життя людини”

Як часто ми питаємо себе: “А що таке родина?” Ми вважаємо. Що родина — це щирість, відвертість, доброта, чуйність один до одного; це підтримка у важку хвилину, це радість нових досягнень та гордість за свій народ. Тож ми хочемо, щоб українці стали однією великою родиною, однією дружною сім’єю.

- “Яке дерево, такі ж квіти, які батьки, такі їх діти.” Хочемо, щоб всі піклувалися один про одного, допомагали у скрутну хвилину; не відверталися від немічних, дали надію хворим, простягнули руку допомоги знедоленим, не були байдужими до оточуючих, уміли прощати та співчувати — саме це об’єднає людей. Треба з гордістю розмовляти рідною мо-

вою, ніколи не цуратися рідного слова, тому що мова єднає мільйони людей, допомагає краще зрозуміти один одного.

- “Ми українці — частинка своєї великої та дружної сім’ї!” Ми любимо свою Батьківщину, любимо такою, яка вона є. Любимо щиро, ніжно, як мати любить своє дитя. Активно беремо участь у житті

с в о г о
народу,
прагнемо
нових
досяг-
нень та
впевнено
долаємо
трудно-

щі.

- “ У сокола і діти соколята”. Дружна родина робить людину щасливішою і сильнішою. І що більше буде таких родин — то сильнішою буде країна.
- “ Яблуко від яблунки недалеко падає”. Українці — дуже щирі, гостинні, доброзичливі, терплячі народ. Багато незгод випало на його долю, але він завжди знаходив сили, щоб подолати їх. Якщо українці будуть однією сім’єю, та наша країна стала б країною - садом.

Шановні наші учні, ми погоджуємось із кожним вашим словом, реченням, думками та переживаннями. Висловлюємо щире подяку класним керівникам та учням школи за співпрацю.

*Соціально-психологічна
служба школи*

Ми і закон

Ми чудово знаємо, що зазвичай міліція приходить з поганими новинами, але не цього разу.

8 квітня начальник кримінально-виконавчої інспекції державної пенітенціарної служби України Шомко Тетяна Григорівна провела бесіду з учнями 8-Б, 9-Б та 10-Б класу, як потрібно себе вести, аби не потрапити в міліцію.

Під час бесіди ми обговорювали, як важливо не потрапити до

бази даних МВС України, адже це клеймо. І на протязі всього подальшого життя підліткові пустощі будуть заважати вступити до навчального закладу, знайти роботу та й просто жити.

Також вона повідомила, за які правопорушення накладають певні види покарання (арешт, штраф, громадські роботи,) навела приклади.

Зокрема ми дізналися, що орга-

нізовується поїздка учнів школи до виправної колонії в м. Коростень, тож усі бажаючі можуть звернутися до Чихар Ольги Борисівни.

Та не все так добре. Тетяна Григорівна повідомила, що в неї на обліку знаходиться два учні нашої школи, за що нам дуже соромно. Тож намагайтеся не поповнити цей список — БУДЬТЕ ЗАКОНОСЛУХНЯНИМИ!

Філоненко Наталія, 9-Б клас

Поема про 8-Б клас

Ми є учні першої школи,
Ми є класу 8 - Б соколи.
Нас в класі не дуже багато,
Але навчаємось ми дуже завзято.

Ми пізнаємо нові науки
І добре знаємось в хімічних сполуках.
Через те, що завдань дуже багато,
Немає ніколи нам часу сумувати.

А якщо ж є вільна хвилинка,
То розважати беруться Назар та Дімка.
Наша Віка - справжній артист,
Все в одному : співак й танцюрист.

А друга Вікуся малює гарно,
І її малюнки виходять удало.
Але талант не лише вона має,
Її Владислава в цій роботі допомагає.

Усі в нашій класі люблять Інну,
Таку чудову, старанну, сміливу.
Віта наша дуже кмітлива,

І допомагає іншим навчатись на відмінно.
Микола наш - справжній спортсмен,
Любить баскетбол і хоче бути знамен.
Влад виховує в собі гарні манери,
Щоб стати в майбутньому справжнім джентльменом.

Гарненька Танюша розумна дуже,
За домашкою до неї звертайся, друже.
А без нашої не обійдемося Юлі, бо
Комп'ютерний геній цінується всюди.

А інша Юля - бібліотекар наш,
Тому в порядку всі книги в нас.
Марина гарно мови знає
І на всіх олімпіадах перемагає.

А Влад легко науки розуміє,
Задачі добре розв'язувати уміє.

Світлана на фортепіано грає,
Стати музикантом мрію має.

Настя й Надія про порядок дбають,
Вазони поливають, в класі прибирають.

Вадим - силач, підтягнутись може,
Він будь - якого хулігана переможе.

Анатолій - сміливий хлопчак,
На риболовлі він вправний мастак.
А новий класний керівник до нас уже звик.
Ми її дуже любимо і ніколи не забудем.

Всіх вчителів любимо дуже,
Їхнє навчання нам небайдуже.
Ми обіцяємо навчатись гарно,
Щоб їхні зусилля не минули марно.

Ми маємо дружний клас
І познайомили з ним вас.
Бажаємо вам дружню підтримку,
В усьому перемогу й хорошу поведінку!

Учні 8-Б класу

Школа

Школа - це світ, де отримуєш знання.
Школа - це світ, де знаходиш друзів.
Школа - це світ, до якого приходиш зрання.
Школа - це місце твоєї дружби.
Школа - це дім, який залишається в серці,
Там де вирує життя!

Волніна Інна, 8 - Б клас

Над випуском працювали:

учасники курсів "Практичної журналістики" (керівник Палько Наталія Миколаївна), "Основи створення друкованих видань та їх дизайн" (керівник Філоненко Катерина Володимирівна) та учні 8-Б класу (класний керівник Лашевич Ірина Олександрівна)

Головний редактор: Швець Тетяна

Комп'ютерна верстка: Бойко Юлія, Бугаревич Микола

Художні редактори: Москальчук Марина, Волніна Інна

Журналісти: Левченко Світлана, Мартинюк Діана, Шиманський Олексій, Філоненко Наталія.

